

Sygnatura akt III C 843/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 17 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Suhecka

Protokolant: Joanna Schultz

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2016 r. S.

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko K. K.

- o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda M. S. na rzecz pozwanego K. K. kwotę 617 zł
(sześćset siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu.

SSR Joanna Suhecka

Sygn. akt III C 843/15

UZASADNIENIE

wyroku wydanego w postępowaniu uproszczonym

Powód M. S. pozwem z dnia 1 września 2014 r. wniósł o zasądzenie od pozwanego K. K. kwoty 2.177,10 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od 1 lipca 2012 r. do dnia zapłaty, a także kosztów postępowania. W uzasadnieniu pozwu podał, że dochodzona należność stanowi wynagrodzenie za wykonaną przez niego na rzecz pozwanego usługę holowania pojazdu V. (...) oraz przewóz osób pojazdem osobowym.

Nakazem zapłaty z dnia 12 stycznia 2015r. w postępowaniu upominawczym orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany w sprzeciwie od tego nakazu zapłaty wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu. Pozwany podniósł zarzut przedawnienia wskazując, że niezależnie od zakwalifikowania zawartej między stronami umowy jako umowy o świadczenie usług albo umowy dzieła, termin przedawnienia wynosi 2 lata. Ewentualnie w razie nieuwzględnienia zarzutu przedawnienia pozwany stwierdził, że nie był stroną umowy, lecz działał w imieniu innego podmiotu, od którego najmował holowany pojazd.

Na rozprawie 17 lutego 2016 r. powód zakwestionował zgłoszony przez pozwanego zarzut przedawnienia.

W toku dalszego postępowania strony podtrzymały swe stanowiska procesowe.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 czerwca 2012r. pozwany K. K. zawarł z J. W. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...)W. J. W. umowę najmu samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) na okres od 15 czerwca 2012r. do 17 czerwca 2012r. Zgodnie z § 5

umowy najemca pokrywa koszty naprawy pojazdu niewynikające z normalnej eksploatacji, w tym tzw. drobne szkody w kwocie do 500 zł oraz szkody nieobjęte ubezpieczeniem. W § 9 umowy postanowiono, że w wypadku zdarzenia losowego najemca zobowiązany jest do dopełnienia wszelkich czynności wynikających z kodeksu cywilnego oraz prawa ubezpieczeniowego.

Niesporne, a nadto dowód; umowa najmu k. 30

W dniu 17 czerwca 2012 r. pozwany K. K. zlecił M. S. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...) holowanie pojazdu V. (...) o nr. rej. (...) powyżej limitu assistance oraz przewóz osób pojazdem osobowym. Usługa została wykonana przez pracownika powoda – M. C.. Powód 21 czerwca 2012 r. wystawił pozwanemu fakturę VAT nr (...), obejmującą holowanie pojazdu oraz przewóz osób, na kwotę 2.177,10 zł. Wyznaczono w fakturze termin płatności na 30 czerwca 2012 r.

F. S. działający w imieniu powoda, pismem datowanym na 3 lipca 2012r., wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 2.177,10 zł tytułem faktury VAT nr (...), w terminie 7 dni od otrzymania wezwania. Pismo zostało odebrane przez pozwanego 9 lipca 2012 r.

Niesporne, a nadto dowody:

- wezwania do zapłaty z potwierdzeniem odbioru k. 8-9,
- faktury VAT k. 10,
- protokołu przekazania pojazdu k. 11.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się bezzasadne.

Powód swoje roszczenie wywodził z umowy o holowanie pojazdu oraz przewóz osób zawartej w dniu 17 czerwca 2012r. twierdząc, że umowę tę zawarł z pozwanym.

Pozwany wnosząc o oddalenie powództwa podniósł zarzut przedawnienia, a nadto kwestionował, aby to on był stroną umowy bowiem podnosił, że zawarł ją na rzecz właściciela pojazdu, od którego wynajął pojazd.

W pierwszej kolejności należało rozstrzygnąć o zasadności zarzutu przedawnienia, jako najdalej idącego zarzutu, którego skuteczność czyniłaby bezprzedmiotowym prowadzenie postępowania dowodowego w celu weryfikacji pozostałych zarzutów i twierdzeń stron. W tym zakresie pojawia się problem z zakwalifikowaniem umowy, z której powód wywodzi swoje roszczenie, bowiem od kwalifikacji umowy zależy określenie terminu przedawnienia. Biorąc pod uwagę niesporny zakres świadczeń, jakie wykonał powód tj. holowanie pojazdu oraz transport ludzi zasadne jest uwzględnienie takich stypizowanych umów w kodeksie cywilnym jak umowa o dzieło oraz umowa o świadczenie usług. Niemniej jednak przyjęcie, że była to umowa o dzieło albo umowa o świadczenie usług, nie ma większego znaczenia dla prawidłowości rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, gdyż obie umowy przedawniają się z upływem lat dwóch. Odmienne określony, o czym poniżej, jest jedynie początek biegu przedawnienia.

Zgodnie z art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Natomiast do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu (art. 750 k.c.). Umowa o dzieło różni się od umowy zlecenia koniecznością uzyskania rezultatu, którym jest dzieło. Natomiast umowa zlecenia jest tzw. umową należytej staranności i umową nakierowaną na podjęcie określonych działań i czynności przez biorącego zlecenie. Biorący zlecenie nie ma możliwości swobodnego działania przy tworzeniu przedmiotu zlecenia. Natomiast wykonujący dzieło musi się wykazać rezultatem, przy czym środki służące do

osiągnięcia rezultatu końcowego - dzieła, podjęte przez niego, nie są narzucane przez zamawiającego. Dla oceny charakteru umowy

i odróżnienia umowy o dzieło od umowy zlecenia istotny jest zakres zobowiązania

i odpowiedzialności. W odróżnieniu od umowy o dzieło przyjmujący zamówienie w umowie zlecenia (świadczenia usług) nie bierze na siebie ryzyka pomyślnego wyniku spełnianej czynności. Jego odpowiedzialność za właściwe wykonanie umowy oparta jest na zasadzie starannego działania (art. 355 § 1 k.c.), podczas gdy odpowiedzialność strony przyjmującej zamówienie w umowie o dzieło niewątpliwie jest odpowiedzialnością za rezultat.

Umowa o dzieło wymaga, by starania przyjmującego zamówienie doprowadziły do konkretnego, zindywidualizowanego rezultatu, natomiast umowa zlecenia takiego rezultatu nie wymaga.

Zdaniem Sądu strony zawarły umowę świadczenia usług polegającą na holowaniu pojazdu V. (...) o nr. rej. (...) powyżej limitu assistance. Ukształtowanie okoliczności faktycznych sprawy świadczy o zawarciu przez strony umowy o świadczenie usług, brak jest bowiem wyszczególnionego konkretnego rezultatu działań powoda, którym byłoby np. miejsce, do którego pojazd miał zostać przyholowany.

Natomiast przewóz osób pojazdem osobowym zakwalifikować należy jako umowę przewozu osób.

Ogólny termin przedawnienia roszczeń, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, określony został w art. 118 k.c. Przepis art. 118 k.c. przewiduje obecnie, jako zasadę, generalny termin przedawnienia wynoszący lat dziesięć, przy czym dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej termin ten wynosi trzy lata. Stosownie do art. 778 k.c., roszczenia z umowy przewozu osób przedawniają się z upływem roku od dnia wykonania przewozu. Przy umowie o świadczeniu usług uwzględnić należy treść art. 751 pkt 1 k.c., w myśl którego, z upływem lat dwóch przedawniają się roszczenia o wynagrodzenie za spełnione czynności przysługujące osobom, które stale lub w zakresie działalności przedsiębiorstwa trudnią się czynnościami danego rodzaju. Natomiast roszczenia z umowy o dzieło przedawniają się, zgodnie z art. 646 k.c., z upływem dwóch lat od dnia oddania dzieła, a jeżeli dzieło nie zostało oddane – od dnia, w którym zgodnie z treścią umowy miało być oddane.

Umowa przewozu osób pojazdem osobowym wykonana została 17 czerwca 2012 r. Powód wykonał również usługę holowania pojazdu V. (...) w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w dniu 21 czerwca 2012r. wystawił fakturę VAT z terminem płatności na dzień 30 czerwca 2012r. Termin przedawnienia dla roszczenia z tytułu holowania pojazdu wynosi dwa lata, który liczony jest od dnia jego wymagalności, tj. od 30 czerwca 2012 r. Potraktowanie umowy o holowanie pojazdu jako umowy o dzieło powoduje, że termin przedawnienia należy liczyć od dnia wykonania umowy tj. od 17 czerwca 2012r. Roszczenia z umowy o przewóz osób przedawniły się z upływem rocznego terminu przedawnienia liczonego od 17 czerwca 2012r. Podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia niewątpliwie jest zatem skuteczny dla obu roszczeń dochodzonych przez powoda. Powód wniósł pozew dopiero w dniu 1 września 2014 r., nie wykazał przy tym, aby przed tą datą powód dokonał czynności, która przerwała bieg terminu przedawnienia (art. 123 k.c.). Nie zostały także podniesione ani ujawnione jakiegokolwiek okoliczności, które pozwoliłyby na przyjęcie, że zgłoszenie zarzutu przedawnienia stanowi nadużycie prawa w rozumieniu art. 5 k.c. .

Stan faktyczny sprawy ustalony został na podstawie dokumentów,

których wiarygodność nie była kwestionowana przez strony w toku postępowania. Sąd uwzględnił nadto umowę najmu pojazdu na k. 30 mimo że nie została ona wymieniona w postanowieniu o dopuszczeniu dowodów wydanym na rozprawie, jednakże okoliczności wynikające z tej umowy pozostawały poza sporem, a ich znaczenie jest jedynie poboczne i daje tło dla sytuacji, jaka powstała między stronami. Sąd pominął pozostałe wnioski dowodowe stron, albowiem wystarczające było poczynienie ustaleń faktycznych w zakresie niezbędnym do oceny zarzutu przedawnienia. Dalsze prowadzenie postępowania dowodowego doprowadziło do przewlekłości postępowania, albowiem niezależnie od treści zebranych dowodów nie mogły mieć one wpływ na ocenę biegu terminu przedawnienia dla roszczeń powoda. Wobec ustalenia, że termin przedawnienia roszczeń powoda minął, do rozstrzygnięcia sprawy nie było niezbędne ustalenie, czy umowa, na którą powoływał się powód została zawarta między nim a pozwanym czy też pozwany działał w imieniu i na rzecz innej osoby. Gdyby bowiem z pozostałe zaoferowane dowody pozwalały na ustalenie, iż pozwany nie był stroną umowy, to powództwo wobec niego skierowane musiałoby zostać oddalone.

W razie zaś ustalenia, że umowa została zawarta między powodem a pozwanym, to pozwany jako dłużnik mógł powołać się na zarzut przedawnienia. Pobocznie Sąd jedynie zauważa, że teza, iż wolą pozwanego było działanie na rzecz innej osoby, nie przesądza o tym, iż stroną umowy była ta inna osoba. Istotne są bowiem ustalenia między podmiotowymi, które uczestniczyły w zawieraniu umowy, składane oświadczenie oraz to, jak było rozumiane przez drugą stronę. Powód musiał być zatem świadomy tego, że pozwany zawiera umowę w imieniu i na rzecz innej osoby. Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił powództwo, o czym stanowi punkt I sentencji wyroku. Dla określenia stosunku prawnego między stronami niniejszego postępowania nie ma też decydującego znaczenia umowa łącząca pozwanego z wynajmującym pojazd, gdyż określa ona prawa i obowiązki w zakresie stosunku najmu, które nie przekładają się automatycznie na prawa i obowiązki w ramach innego stosunku między najemcą i innym podmiotem. Ostatecznie jednak, z uwagi na przedawnienie roszczeń powoda, definitywne rozstrzygnięcie o relacji między powodem a pozwanym w ramach zlecenia holowania pojazdu i przewozu osób, nie było konieczne.

O kosztach postępowania w kwocie 617 zł rozstrzygnięto na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na powyższą kwotę składają się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 600 zł ustalone na podstawie z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 461) oraz kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda;
3. akta przedłożyć z wpływem lub za 21 dni.

SSR Joanna Suchecka